

Sygn. akt VI U 633/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodnicząca:	SSO Monika Miller-Młyńska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Czapłak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 czerwca 2017 r. w S.

sprawy H. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania H. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 1 marca 2017 roku znak: (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję tylko o tyle, że ustala, iż zmniejszenie świadczenia z powodu należności egzekwowanych na mocy tytułu wykonawczego o kwotę 543,57 zł dotyczy wyłącznie świadczenia należnego za marzec 2017 r., zaś w kolejnych miesiącach, poczynając od kwietnia 2017 r., wysokość zmniejszenia wynosi 365,17 zł (trzysta sześćdziesiąt pięć złotych i siedemnaście groszy) miesięcznie;

II. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 marca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. dokonał waloryzacji przysługującej H. K. (1) emerytury, poczynając od 1 marca 2017 roku. W decyzji wskazano, że wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono przez pomnożenie kwoty świadczenia przysługującego na dzień 28 lutego 2012 roku, tj. 1450,70 zł przez wskaźnik waloryzacji wynoszący 100,44%. Ponieważ uzyskana w ten sposób kwota podwyżki okazała się niższa niż 10 zł, wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono przez dodanie do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 28 lutego 2012 roku, tj. 1450,70 zł, kwoty waloryzacji, tj. 10 zł. W decyzji wskazano nadto, iż emerytura po waloryzacji od 1 marca 2017 roku wynosi 1460,70 zł oraz, że świadczenie zmniejsza się z powodu należności egzekwowanych na podstawie tytułu wykonawczego, tj. o 543,57 zł. W punkcie II. decyzji zamieszczono stwierdzenie, że „od 1 marca 2017 r. wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 682,67 zł.” Ponadto w punkcie III zaznaczono, że „w przypadku zmiany wysokości potrąceń ulegnie zmianie kwota świadczenia do wypłaty”.

H. K. (1) odwołała się od powyższej decyzji, podnosząc, iż organ rentowy nieprawidłowo ustalił wysokość potrąceń z jej świadczenia. Zwróciła uwagę że wysokość potrącenia komorniczego może wynosić ¼ emerytury, tymczasem w jej przypadku wyniosło ono prawie 50%. Zaznaczyła, że „po waloryzacji z 1.03.2017 r. emerytura wynosi 1461,00

zł świadczenie zmniejsza się o 543,57 zł a powinno być 362,67 zł”. W związku z powyższym wniosła o „zasądzenie właściwej sumy potrąceń i wydanie właściwej nowej waloryzacji zgodnie z przepisami.”. Podkreśliła zarazem, że „taką błędną waloryzację wystawia ZUS S. corocznie”.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości. W uzasadnieniu wskazał, że wysokość potrącenia została ustalona prawidłowo, gdyż w marcu 2017 r. wraz z emeryturą jest wypłacany ubezpieczonej deputat węglowy w wysokości 713,59 zł. Oznacza to jego zdaniem, że kwota świadczenia w tym miesiącu wyniosła 2174,29 zł, a więc, że dopuszczalne – dwudziestopięcioprocentowe – potrącenie prawidłowo ustalono na 543,57 zł. Na rozprawie pełnomocnik organu rentowego dodatkowo wyjaśniła, iż potrącenie w takiej wysokości jak wskazane w decyzji dotyczyło wyłącznie świadczenia przysługującego w marcu 2017 r., a od kwietnia 2017 r. potrącenie wynosi co miesiąc 365,17 zł i jest obliczane od emerytury wynoszącej po waloryzacji 1460,70 zł

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. K. (1) pobiera z ZUS O/S. emeryturę. Jej świadczenie zostało zajęte przez komornika w związku z prowadzonymi kilkoma egzekucjami świadczeń innych niż alimentacyjne. Powoduje to od kilku lat konieczność dokonywania z jej świadczeń comiesięcznych potrąceń w maksymalnej przewidzianej przepisami wysokości.

Na koniec lutego 2017 r. wysokość emerytury H. K. wynosiła 1450,70 zł miesięcznie a wysokość comiesięcznych potrąceń z jej świadczenia w związku z prowadzonymi egzekucjami komorniczymi – 362,67 zł.

W marcu 2017 r. wraz z emeryturą został H. K. wypłacony ekwiwalent za deputat węglowy kolejowy za pierwsze półrocze roku 2017, wynoszący 713,59 zł.

Niesporne, a nadto dowody - dokumenty w pliku I akt ZUS O/S. dot. H. K.,

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione, choć nie z powodu merytorycznej wadliwości zaskarżonej decyzji, lecz wyłącznie jej błędnego sformułowania.

Okoliczności faktyczne rozpoznawanej sprawy były bezsporne, a spór dotyczył wyłącznie ustalenia, czy organ rentowy w związku z dokonaną w roku 2017 waloryzacją wysokości świadczenia emerytalnego ubezpieczonej prawidłowo ustalił wysokość potrąceń z tego świadczenia w związku z prowadzonymi egzekucjami komorniczymi. H. K. (1) wskazywała bowiem, że potrącenia te przekraczają (i to znacznie) przewidzianą prawem górną granicę dopuszczalności ich dokonywania.

Jeśli chodzi o świadczenie należne ubezpieczonej po waloryzacji, to stanowisko odwołującej nie mogło zostać uznane za trafne jeśli chodzi o wysokość świadczenia do wypłaty w marcu 2017 r. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 141 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U z 2016 r., poz. 887 z późn. zm.), kwoty wolne od potrąceń i egzekucji ustala się dla emerytur i rent wraz ze wszystkimi wzrostami, zwiększeniami, dodatkami oraz innymi świadczeniami wypłacanymi wraz z emeryturą lub rentą na podstawie odrębnych przepisów, z wyłączeniem świadczeń rodzinnych oraz dodatku dla sierot zupełnych, dodatku pielęgnacyjnego i dodatku weterana poszkodowanego. Powyższe oznacza, że jeżeli w marcu 2017 r. wraz ze świadczeniem emerytalnym wypłacono ubezpieczonej ekwiwalent za deputat węglowy, to organ rentowy postąpił prawidłowo, obliczając wielkość potrącenia od łącznej sumy całej należnej H. K. w tym miesiącu wypłaty. Wskazane w zaskarżonej decyzji potrącenie w wysokości 543,57 zł zostało więc ustalone prawidłowo, gdyż stanowi 25% całego wypłaconego ubezpieczonej w tym miesiącu świadczenia ($2174,29 \text{ zł} \times 25\% = 543,57 \text{ zł}$). W tym zakresie więc odwołanie podlegało oddaleniu.

W ocenie sądu nie sposób było jednak uznać, iż przy takim sposobie sformułowania treści decyzji jakim posłużył się organ rentowy, można było uznać całe odwołanie za niezasadne. W kolejnych bowiem miesiącach, poczynając od kwietnia 2017 r., wysokość emerytury dla ubezpieczonej do wypłaty wynosiła i wynosić będzie – po waloryzacji –

1460,70 zł. Co za tym idzie, zgodnie z treścią przepisu art. 140 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – górną granicą potrącenia jest 25% wysokości świadczenia. Potrącenie może więc wynieść maksymalnie 365,17 zł miesięcznie.

Powyższe nie wynika jednak w żadnej mierze z treści zaskarżonej decyzji. Przeciwnie, wskazano w niej jednoznacznie, że „od 1 marca 2017 r.” wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 682,67 zł, co mogło wzbudzić u ubezpieczonej uzasadnione wątpliwości co do prawidłowości decyzji. Sąd nie neguje przy tym prawdziwości wyjaśnień złożonych na rozprawie przez pełnomocnik organu rentowego, iż faktycznie i w kwietniu, i w maju 2017 r. wypłacono H. K. emeryturę pomniejszoną tylko o 365,17 zł. W ocenie sądu konieczne stało się jednak w takich okolicznościach odpowiednie „dopasowanie” do takiego działania ZUS O/S. treści wydanej przezeń decyzji, tak aby nie budziła ona niczyjej wątpliwości, że tak znaczne potrącenie miało charakter jednorazowy i dotyczyło wyłącznie marca 2017 r. W ocenie sądu jest przy tym wysoce prawdopodobne, że gdyby organ sam zaznaczył to wprost w zaskarżonej decyzji i zamieścił w niej także wzmiankę o zwiększeniu wysokości potrącenia w związku z dokonaniem w tym jednym miesiącu dodatkowej wypłaty (z tytułu ekwiwalentu za deputat węglowy), ubezpieczona niełożyłaby odwołania do sądu, gdyż nie musiałaby obawiać się o wysokość swojego świadczenia w kolejnych miesiącach.

Co za tym idzie, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., w punkcie I. sentencji wyroku zmieniono zaskarżoną decyzję w sposób opisany w wyroku.

Ujęte w punkcie II sentencji oddalenie odwołania w pozostałym zakresie (art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.) obejmuje – poza oddaleniem odwołania w zakresie dotyczącym świadczenia za marzec 2017 r. – także oddalenie żądania ustalenia wysokości potrącenia na kwotę 362,67 zł. Jest to bowiem kwota niższa niż 25% emerytury przysługującej H. K. po waloryzacji, a organ prawidłowo ustalił nową wysokość comiesięcznego potrącenia na sumę 365,17 zł.

SSO Monika Miller-Młyńska